Lietas Nr. 132032513
Lietas arhīva Nr. 1-0325-13/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 19.decembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties Valsts policijas Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim Andrim Berkanam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. B/ sūdzību par Valsts policijas Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 13.marta lēmuma Nr.1147 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2013.gada 23.maijā tiesā saņemts /pers. B/ (turpmāk tekstā arī – Iesniedzēja) sūdzība par Valsts policijas Kārtības policijas pārvaldes /datums/lēmuma Nr.1147 atcelšanu (turpmāk tekstā –Lēmums).

[2] Sūdzībā norādīts, ka Lēmums ir prettiesisks un atceļams šādu apsvērumu dēļ.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka N.Krapša 2013.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.1147, turpmāk tekstā Lēmums, nolemts atstāt negrozītu VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas vecākās inspektores A.Svaheimeres 2013.gada 13.martā pieņemto lēmumu Nr.050/PA918678 (turpmāk tekstā- Sākotnējais lēmums), ar kuru iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piekto daļu un sodīta ar naudas sodu Ls 50 latu apmērā, un noraidīta Iesniedzējas sūdzība.

Lēmumu Iesniedzēja pārsūdz pilnā apjomā, jo uzskata, ka Sākotnējais lēmums nav pieņemts atbilstoši likuma prasībām un tas ir nelikumīgs, līdz ar ko tam sekojošais Lēmums arī ir atzīstams par prettiesisku un tas ir atceļams.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.pantu, un 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, Iesniedzēja lūdz tiesu atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka N.Krapša 2013.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.1147, un izbeigt šo administratīvā pārkāpuma lietu.

[2.1.]2013.gada 20.novembrī tiesā saņemti sūdzības papildinājumi, kuros norādīts, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- LAPK) 7.panta otro daļu lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Savukārt LAPK 238.pants paredz, ka administratīvo pārkāpumu lietu lietvedības un izskatīšanas kārtību nosaka šis kodekss un citi normatīvie akti. Tādējādi lietvedības noteikumi, kas ietverti LAPK normās, ir saistoši un jāpiemēro iestādēm (amatpersonām), kas izskata administratīvo pārkāpumu lietas.

Saskaņā ar LAPK 285.pantu tiesa, izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību. No minētās tiesību normas izriet, ka, pārbaudot iestādes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai jāvērtē, vai pārsūdzētais lēmums atbilst tiesību normām un ir pamatots ar pārbaudītiem un pierādītiem faktiskajiem apstākļiem, proti, vai iestāde ir pamatoti atzinusi personu par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un vai šai personai līdz ar to ir piemērots atbilstošs administratīvais sods.

LAPK 214.pants ir norma, kurā likumdevējs īpaši ir noteicis, kuras amatpersonas ir tiesīgas izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Valsts policijas vārdā.

Kā konstatējams no lietas materiāliem, administratīvo sodu konkrētajā lietā Valsts policijas vārdā ir uzlikusi vecākā inspektore A.Švaheimere. Atbilstoši LAPK 214.panta otrās daļas 2.punktam vecākais inspektors var izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus par administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti LAPK 149.^{16} pantā, ja par administratīvo pārkāpumu var izteikt brīdinājumu vai sankcijā paredzētais maksimālais naudas sods nepārsniedz simt latus. Es esmu saukta pie administratīvās atbildības arī pēc LAPK 149.^{16} panta piektās daļas, kur sankcijā paredzētais maksimālais sods ir Ls 500. Līdz ar to, ņemot vērā LAPK 214.panta otrajā daļā noteikto, Valsts policijas vecākais inspektore nav tiesīga izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Valsts policijas vārdā par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{16} panta piektajā daļā.

Ņemot vērā, ka lēmumu par naudas soda uzlikšanu ir pieņēmusi amatpersona, kura nav tiesīga izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Valsts policijas vārdā par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{16} panta piektajā daļā, ir pietiekams pamats atzīt, ka VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas vecākās inspektores A.Švaheimeres 2013.gada 13.marta lēmums Nr.050/PA918678 par manis saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{16} panta piekto daļu nav tiesisks, un tādēļ ir atceļams.

[3] Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

2013.gada 7.februārī VP RRP KPP tika reģistrēts Iesniedzējas iesniegums par to, ka 2013.gada 31.janvārī, ap plkst.18:40, J.Asara un Tallinas ielu krustojumā viņas vadīto automobili Mercedes Benz CL500, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (turpmāk tekstā - Mercedes Benz), bojāja kravas automobilis, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Ņemot vērā minēto VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk tekstā - SAPIB) Meklēšanas nodaļas inspektore I.Grinberga-Eide par notikušo sastādīja ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ243548. Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā aculiecinieki nav norādīti.

Pēc veiktās izmeklēšanas VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenais inspektors G.Pusts 2013.gada 18.februārī konstatēja, ka 2013.gada 31.janvārī, Rīgā, plkst.18:40, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Scania P93M, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (turpmāk tekstā - Scania), pa J.Asara ielu Pērnavas ielas virzienā un krustojumā ar Tallinas ielu tam notika sadursme ar automobili Mercedes Benz, ko vadīja Iesniedzēja, pēc kā /pers. A/ atstāja notikuma vietu, pārkāpjot likumā noteikto kārtību. Secinot, k a /pers. A/ rīcība bijusi pretrunā Ceļu satiksmes noteikumu 51.punkta prasībām, VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenais inspektors G.Pusts sastādīja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr.PD901804, ar kuru viņam saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā -LAPK) 149.^{16}panta piekto daļu piemēroja naudas sodu 50 Ls (piecdesmit latu) apmērā bez visu veidu transportlīdzekļu vadītāja tiesību atņemšanas.

Pēc veiktās izmeklēšanas VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas inspektore I.Grinberga-Eide 2013.gada 28.februārī konstatēja, k a 2013.gada 31.janvāri, Rīga, plkst.18:40, J.Asara un Tallinas ielu krustojuma sadursmes rezultātā automobilis Scania bojāja automobili Mercedes Benz, ko vadīja Iesniedzēja, pēc kā Iesniedzēja atstāja notikuma vietu, pārkāpjot likumā noteikto kārtību. Secinot, ka Iesniedzējas rīcība bijusi pretrunā Ceļu satiksmes noteikumu 51.punkta prasībām, VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas inspektore I.Grinberga-Eide sastādīja Iesniedzējai administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr.PA918678.

2013.gada 13.martā VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas galvenā inspektore A.Svaheimere, izskatot lietas materiālus attiecībā pret Iesniedzēju, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.^{16}panta piekto daļu pieņēma lēmumu Nr.050/PA918678 par viņas saukšanu pie administratīvās atbildības, uzliekot viņai naudas sodu 50Ls (piecdesmit latu) apmērā bez visu veidu transportlīdzekļu vadītāja tiesību atņemšanas.

2013.gada 25.marta sūdzībā Iesniedzēja norāda, ka pārsūdz lēmumu pilnā apjomā, jo uzskata, ka viņas izdarītais pārkāpums ir formāls, tas pēc sava rakstura nav radījis būtisku apdraudējumu ceļu satiksmes drošībai, turklāt viņa uzsver, ka ir cietusī persona. Iesniedzēja uzskata, ka administratīvo pārkāpumu viņa bija spiesta izdarīt no sevis neatkarīgu apstākļu dēļ, jo transportlīdzekļa Scania vadītājs pēc bojājumu nodarīšanas viņas transportlīdzeklim bez apstāšanās atstāja negadījuma vietu un viņai bija jābrauc tam pakaļ, lai fiksētu transportlīdzekļa Scania valsts reģistrācijas numuru, kā arī, lai pievērstu automobiļa Scania vadītāja uzmanību, lai viņš apstātos. Ņemot vērā minētos apstākļus un pamatojoties uz LAPK 21.panta pirmo daļu, Iesniedzēja lūdz atzīt administratīvo pārkāpumu par mazsvarīgu, atcelt pieņemto lēmumu Nr.050/PA918678, kā arī izbeigt lietvedību, izsakot viņai mutvārdu aizrādījumu.

Izvērtējot lietas materiālus pēc Iesniedzējas sūdzības saņemšanas, VP RRP KPP secina, ka sūdzība ir noraidāma, bet lēmums atstājams negrozīts.

2013.gada 7.februārī reģistrētajā iesniegumā Iesniedzēja norādīja, ka 2013.gada 31.janvārī plkst.18:40 J.Asara un Tallinas ielu krustojumā viņa apturēja vadīto automobili, lai veiktu pagrieziena manevru uz Tallinas ielu. Viņas automobilim no kreisās puses, blakus, kā to norādīja Iesniedzēja, stāvēja kravas automobilis, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kura vadītājs, uzsākot kustību, viņas vadīto automobili ,,piespieda pie ceļa nomales", bojājot tā kreisās puses atpakaļskata spoguli un kreiso sānu. Iesniedzēja norāda, ka kravas automobiļa vadītājs, nereaģējot uz notikušo, aizbrauca projām. Iesniegumā Iesniedzēja paskaidro, ka nepamanīja sava automobiļa kreisā sāna bojājumus, bet uzreiz pamanīja tikai atpakaļskata spoguļa skrāpējumus. Iesniedzēja paskaidro, ka automobiļa virsbūves kreisā sāna bojājumus viņa konstatēja tikai nākamajā dienā, apskatot automobili dienas gaišajā laikā. Līdz ar to uzreiz zvanīja policijai, kuras darbinieki ieteica viņai otrdien atbraukt uz policiju un iesniegt attiecīgu iesniegumu. Iesniedzējas automobilim, kā tas norādīts iesniegumā bojāts kreisās puses atpakaļskata spogulis, kreisais automobiļa sāns un ir skrāpēts atdurstienis.

2013.gada 14.februārī sniegtajā paskaidrojumā /pers. A/ norāda, ka 2013.gada 31.janvārī vadīja automobili Scania pa J.Asara ielu Pērnavas ielas virzienā. Šajā ceļa posmā nepamanīja, nejuta, kā arī nedzirdēja kādu sadursmi vai to, ka kāds pievērš viņa uzmanību ar skaņas vai luktura signālu palīdzību. Par ceļu satiksmes negadījumu, kā to norada /pers. A/, viņš uzzināja no sava darba devēja.

No 2013.gada 5.februāra transportlīdzekļa apskates protokola izriet, ka automobilim automobiļa Mercedes Benz ir redzami kreisās puses atpakaļskata spoguļa, kreisās priekšējās durvis un atdurstieņa skrāpējumi. Turklāt 2013.gada 14.februāra transportlīdzekļa apskates protokolā ir fiksēti automobiļa Scania bojājumi.

Izvērtējot lietas materiālu, secināms, ka starp transportlīdzekļiem Mercedes Benz un Scania 2012.gada 31.decembrī notika sadursme, kuras rezultātā abiem transportlīdzekļiem tika radīti bojājumi. Pati Iesniedzēja 2013.gada 7.februārī reģistrētajā iesniegumā norāda, ka uzreiz pēc sadursmes konstatēja sava automobiļa bojājumus, līdz ar to viņai bija jārīkojas saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu prasībām, kuras regulē transportlīdzekļu vadītāju rīcību ceļu satiksmes negadījuma notikšanas gadījumā.

Ceļu satiksmes likuma pirmās daļas septītais punkts nosaka, ka ceļu satiksmes negadījums ir ceļu satiksmē noticis nelaimes gadījums, kurā iesaistīts vismaz viens transportlīdzeklis un kura rezultātā cilvēks gājis bojā, viņam nodarīti miesas bojājumi vai arī

nodarīti zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai vai videi, kā arī citā vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, noticis negadījums, kurā iesaistīts transportlīdzeklis.

Ceļu satiksmes noteikumu 51.punkts nosaka, ka gadījumā, ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs: nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu; vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 51.4.punktu gadījumos, kad šo noteikumu 51.punktā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji: nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu; par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

No minētām tiesību normām izriet automobiļa Mercedes Benz vadītājas pienākums, konstatējot notikušo sadursmi, apstāties un palikt negadījuma vietā līdz brīdim, kad tiek sastādīts saskaņotais paziņojums vai, gadījumā, ja saskaņotā paziņojuma sastādīšana nav iespējama, zvanīt policijai. Pretēji minētajai tiesību normai, Iesniedzēja nav palikusi notikuma vietā un par notikušo transportlīdzekļu sadursmi policijai ziņoja tikai nākamajā dienā, līdz ar to viņas rīcībā ir saskatāms LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs.

LAPK 149.^{16}panta piektā daļa nosaka, ka par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Minētā tiesību norma satur formālu sastāvu, proti, neatkarīgi no tā vai pārkāpuma rezultātā ir radušās kādas sekas vai nav, LAPK 149.16panta piektā daļa paredz transportlīdzekļa vadītāja saukšanu pie administratīvās atbildības tiklīdz viņš atstāja notikuma vietu, pārkāpjot likumā noteiktās prasības. Tādējādi nav pamatots Iesniedzējas viedoklis, ka dotajā gadījumā viņa ir atbrīvojama no atbildības par izdarīto pārkāpumu tikai tāpēc, ka viņas pārkāpums ,,formāls".

Vienlaicīgi ar to secināms, ka neskatoties uz to, ka pārkāpums nav radījis draudus ceļu satiksmes drošībai, to nevar atzīt par maznozīmīgu.

LAPK 21.panta pirmā daļa nosaka, ka gadījumā, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. LAPK 21.panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un, ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

No minētām tiesību normām izriet, ka ceļu satiksmē pieļauto pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais sods nepārsniedz trīsdesmit latus. Pretēji minētajam nosacījumam Iesniedzēja ir saukta pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, par kuru likumā paredzētais sods pārsniedz LAPK 21.pantā noteikto apmēru. Pie šādiem apstākļiem VP RRP KPP secina, ka Iesniedzējas pieļautais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu un viņu nevar atbrīvot no likumā paredzētās administratīvās atbildības.

Nav pamatots Iesniedzējas izteiktais viedoklis par to, ka viņa bijusi spiesta izdarīt pieļauto pārkāpumu, jo turpināja kustību pakaļ automobilim Scania, lai noskaidrotu tā valsts reģistrācijas numuru. Arī pēc valsts reģistrācijas numura piefiksēšanas Iesniedzēja nav apturējusi vadīto automobili un uzreiz pēc notikušā nav ziņojusi policijai par sadursmi. Saskaņā ar pašas Iesniedzējas norādīto, viņa ir ziņojusi par notikušo policijai tikai nākamajā dienā, nevis uzreiz pēc notikušā, neskatoties uz to, ka skaidri apzinājās sadursmes faktu.

Šāda Iesniedzējas rīcība rada šaubas par viņas iesniegumā norādītajiem sadursmes apstākļiem un mazina iespējas noteikt, kura no vadītāju Ceļu satiksmes noteikumu neievērošanas rezultātā ir noticis ceļu satiksmes negadījums.

Līdz ar to VP RRP KPP uzskata, ka lēmums par Iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, ar kuru viņai ir piemērots minimālais sankcijā paredzētais sods, atbilst tiesību normām un nav konstatēts neviens tiesiskais pamats, lai to atceltu.

[4] No Valsts policijas Kārtības policijas pārvaldes rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti.

[5] Iesniedzēja uz tiesas sēdi neieradās.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto un vadīdamās no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 271.panta ceturtajā daļā un 289.^{11}panta pirmajā daļā noteiktā, uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez Iesniedzējas aizstāvja klātbūtnes.

Tiesas sēdē Valsts policijas Kārtības policijas pārvaldes pārstāvis sūdzību uzskatīja par nepamatotu un noraidāmu.

Motīvu daļa

[6] Tiesa pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzskata, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma, jo lietā iegūtie pierādījumi pierāda

Iesniedzējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā.

[7] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā ir noteikts, ka par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no pieciem līdz četrdesmit latiem, cita transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

[8] LAPK 289.[13] panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesas ieskatā policijas iestāde ir pareizi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi secinājumus, kuriem tiesa piekrīt un pievienojas, turklāt lesniedzēja sūdzībā tiesai jaunus argumentus, kas nebūtu bijuši ietverti sūdzībā policijai, un kurus policija nebūtu vērtējusi, nav norādījusi, tāpēc neatkārto iestādes motivāciju, bet sniedz tikai papildus argumentus uz lesniedzēja sūdzībā norādīto.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka lesniedzēja pametusi ceļu satiksmes negadījuma vietu neziņojot par to policijai.

Tiesa uzskata, ka lesniedzējas vainu pārkāpuma izdarīšanā pierāda 2013.gada 28.februāra protokols Nr.PA 918678. Kā arī ar 2013.gada 13.marta Lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA918678.

Tāpat, lesniedzējas norādītais fakts, ka galvenā inspektore A.Švaheimere nav bijusi tiesīga pieņemt pārsūdzēto lēmumu nav korekts.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.panta otrās daļas 1.punkts nosaka, ka izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Valsts policijas vārdā ir tiesīgi Valsts policijas priekšnieks un viņa vietnieki, attiecīgo pārvalžu (biroju, nodaļu) priekšnieki un viņu vietnieki, iecirkņu priekšnieki un viņu vietnieki, Valsts policijas priekšnieka pilnvarotas amatpersonas — par visiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti šā panta pirmajā daļā. Operatīvās vadības struktūrvienības dežūrmaiņas vecākais šo amatpersonu prombūtnē ir tiesīgs izskatīt lietas par visiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti šā panta pirmajā daļā, un Valsts policijas vārdā uzlikt par tiem administratīvos sodus ārvalstu pilsoņiem, ja viņi ir pakļauti Latvijas Republikas administratīvajai jurisdikcijai, un bezvalstniekiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta nav Latvijas Republika.

No lietas materiālos esošās 2012.gada 26.janvāra pavēles Nr.202 redzams, ka A.Švaheimere pilnvarota izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt sodus Valsts policijas vārdā par visiem, administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.panta pirmajā daļā.

Līdz ar to tiesa secina, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kuru dēļ būtu pamats apšaubīt 2013.gada 28.februāra protokolā Nr.PA 918678 minētās ziņas.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka ir pierādīts pārkāpuma izdarīšanas fakts un lesniedzējas, kura pēc ceļu satiksmes negadījuma pameta negadījuma notikumu vietu, vaina ir pierādīta. Attiecīgi lesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

[9] LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektās daļas sankcijā ir noteikts, ka par šajā pantā minētā pārkāpuma izdarīšanu uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Gadījumā, ja tiek piemērots sankcijā paredzētais minimālais sods, nav tiesiskas nozīmes vērtēt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.pantā minētos apstākļus, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu un pārkāpēja personību.

Ņemot vērā to, ka lesniedzējai ir piemērots sankcijā paredzētais minimālais naudas sods Ls 50 apmērā, tas uzskatāms par tiesisku.

[10] Tiesa nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta pirmajā daļā paredzētos iestādes lēmuma obligātos atcelšanas iemeslus.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskānā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. B/ sūdzību par Valsts policijas Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 24.aprīļa lēmuma Nr.1147 atcelšanu **noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis (paraksts) Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnesis Dz.Melbārdis

Rīgā, 2013.gada 19.decembrī